

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-151/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja S. u Z., F. o. i i., V., zastupan po dekanu prof. dr. sc. mr. N. V., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe S. M., K. T., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. srpnja 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje točaka 1., 2., 3. i 5. rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/1023, urbroj: 401-01/04-18-4 od 15. ožujka 2018.
- II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika od 15. ožujka 2018., djelomično je usvojena žalba S. M. iz K. T. i točkom 1. izreke poništeno je rješenje tužitelja F. o. i i., S. u Z., KLASA: 008-01/17-01/1, URBROJ: 2186-62-14-17-13 od 12. listopada 2017. Točkom 2. izreke odobrava se S. M. pravo na pristup informacijama i to Odluci o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme, Urbroj: 2186-62-621/1 od 10. listopada 2009. i Odluci o prestanku radnog odnosa Urbroj: 2186-62-592/3 od 26. listopada 2009. Točkom 3. izreke djelomično se odobrava pravo na pristup informacijama Ugovoru o radu R. M. od 9. prosinca 1996., i Ugovora o radu R. M. od 27. prosinca 2004., na način da se na istima prekriju adresa i JMBG R. M. Točkom 4. izreke odbacuje se zahtjev za pristup informacijama u pogledu točaka 3., 4., 5. i 6. zahtjev te se nalaže tužitelju, F. o. i i., S. u Z., da u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja postupi sukladno točkama 2. i 3. izreke rješenja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da osporava rješenje tuženika i to u dijelu u kojem je usvojen zahtjev za pristup informacijama iz razloga što rješenje nije utemeljeno na zakonito provedenom postupku koji mu je prethodio, niti na zakonom propisanim razlozima. Navodi da je u provedenom postupku utvrdio da zatražena informacija podliježe ograničenju jer nisu ispunjeni uvjeti iz članka 11. stavka 3. Zakona o zaštiti osobnih podataka budući da se radi o osobnim podacima osobe. Tim Zakonom zabranjeno je davanje osobnih

podataka na korištenje drugim korisnicima za čiju obradu, odnosno korištenje nisu ovlašteni prema odredbi članka 7. Zakona na način da je svrha za koji se osobni podaci traže na korištenje suprotna prvotnoj svrsi obrade podataka. Smatra kako je kod objave osobnih podataka radnika trebalo uzeti u obzir i odredbe posebnih propisa koji uređuje radne odnose u Republici Hrvatskoj, Zakon o radu te se poziva na odredbu članka 34. stavka 1. tog Zakona. Predlaže da se poništi rješenje tuženika i da se naloži tuženiku da mu naknadi troškove ovog spora.

Tuženik u tužbi u bitnome navodi da u svemu ostaje kod razloga iz obrazloženja osporenog rješenja te se posebno ističe kako je u konkretnom slučaju riječ o ugovorima o radu, odluci o prestanku radnog odnosa, odluci o otkazu ugovora o radu, a koje informacije nisu klasificirane. Navodi da je riječ o informacijama koje se, osim što su vezane za rad tijela javne vlasti, koji bi trebao biti transparentan, odnose i na raspolaganje javnim sredstvima, a onemogućavanje javnosti uvid u rad tijela javne vlasti, osobito kada su u pitanju zapošljavanja, narušavaju se neka od temeljnih načela Zakona o pravu na pristup informacijama kao što su načela javnosti i otvorenosti rada tijela javne vlasti. Navodi da je kod donošenja rješenja uzeo u obzir da se određeni osobni podaci kao što su adresa fizičke osobe i njezin JMBG trebaju zaštititi jer bi došlo do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane treće osobe u svrhu koja nije podudarna sa svrhom s kojom je tijelo javne vlasti prikupilo osobne podatke i moguće zlouporabe tih podataka te da prevladava potreba zaštite osobnih podataka u odnosu na javni interes. Predlaže da se odbije tužba i potvrdi osporeno rješenje.

Zainteresirana osoba S. M., uredno pozvana, nije dostavila odgovora na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je S. M. od tužitelja zatražila pravo na pristup informacijama i to: 1. Otkaz ugovora o radu za djelatnika R. M., 2. Ugovor o radu sklopljen između F. i R. M., 3. Odluke disciplinskih tijela ukoliko je pokrenut takav postupak na F. na ime R. M., 4. Opomene pred otkaz ukoliko su izrečene na ime R. M., 5. Prijava f. protiv R. M. nadležnim tijelima ukoliko je ista podnesena i 6. Prijava/prigovori studenata ili djelatnika na rad i ponašanje R. M. ukoliko su podneseni.

Tužitelj je odlučujući o podnesenom zahtjevu postupio po članku 16. Zakona o pravima na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI) te je proveo test razmjernosti i javnog interesa i odbio zahtjev jer da su tražene informacije zaštićene zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Tuženik je odlučujući o žalbi S. M. poništio prvostupanjsko rješenje te joj odobrio pravo na pristup Odluci o otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 10. listopada 2009. i Odluci o prestanku radnog odnosa od 26. listopada 2009. Nadalje, djelomično joj je odobrio pravo na pristup Ugovoru o radu od 9. prosinca 1996. i 27. prosinca 2004. na način da se na istim prekriju adresa i JMBG R. M. dok je u preostalom dijelu zahtjev odbačen.

Tuženik je u žalbenom postupku ispitao pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa te je utvrdio kako se davanjem osobnih podataka, koji su vezani uz zaposlenje osoba u tijelima javne vlasti, odnosno davanjem osobnih podataka koji se odnose na potrošnju sredstava tijela javne vlasti ne krše odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka. Pozivajući se na odredbe članak 16. stavka 3. ZPPI-a kojim je propisano da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa osim ako informacije predstavljaju klasificirani podatak, smatra kako tužitelj nije pravilno postupio kada je u cijelosti odbio zahtjev za pristup traženim informacijama. Pozivajući se na odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka kao i na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, tuženik je obrazložio kako se davanjem pristupa ugovora o radu, odluci o prestanku radnog odnosa i odluci o otkazu ugovora o radu ne dolazi do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane trećih osoba, odnosno da se ne radi o klasificiranim podacima, već je riječ o informacijama koje su

vezane uz rad tijela javne vlasti i raspolaganje javnim sredstvima, dok osobne podatke, kao što su adresa i JMBG treba zaštititi jer prevladava potreba zaštite osobnih podataka u odnosu na javni interes.

Iz navedenog proizlazi da je tuženik, suprotno navodima tužitelja naveo razloge za djelomično usvajanje žalbe, uz pozivanje na mjerodavno pravo te obrazložio zašto smatra da tužitelj nije pravilno postupio kada je zaključio da se radi o svim dokumentima za koje ne prevladava interes javnosti već potreba zaštite prava na ograničenje.

Stoga, imajući na umu sve navedeno osporavanim rješenjem, uz obrazloženje kako je njime dano, prema ocjeni ovoga Suda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno kao u izreci.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a.

U Zagrebu 11. srpnja 2018.

Predsjednica vijeća:
Blanja Turić, v.r.